

Conversie tweede in eerste navorderingsaanslag na kenbare fout

Gegevens

Publicatie

NTFR 2022/627

Instantie

Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden

Datum uitspraak

28 december 2021

Datum publicatie

10 februari 2022

Annotator

Mr. V.S. Huygen van Dyck-Jagersma

ECLI

[ECLI:NL:GHARL:2021:11864](https://ecli.nl/GHARL:2021:11864)

Belastingjaar

2018

Zaaknummer

21/00063

Relevante informatie

[AWR art. 16](#)

Inhoudsindicatie

conversie, navorderingsaanslag, primitieve aanslag, toeristenbelasting

Samenvatting

Belanghebbende exploiteert een camping en zij ontvangt in februari 2019 een aanslag toeristenbelasting 2018 van € 222. Dit bedrag is niet juist en de heffingsambtenaar legt in april 2019 een tweede aanslag op van € 19.440. Belanghebbende heeft tegen de tweede aanslag bezwaar gemaakt. Belanghebbende stelt dat ten onrechte een tweede aanslag is opgelegd in plaats van een navorderingsaanslag. Partijen komen in bezwaar overeen dat de tweede aanslag zal worden vervangen door een navorderingsaanslag. Op 30 augustus 2019 legt de heffingsambtenaar een navorderingsaanslag op voor een bedrag van € 19.440 en trekt de aanslag van april 2019 in. De rechtbank verklaart het tegen de navorderingsaanslag gericht beroep ongegrond. In hoger beroep is in geschil of de navorderingsaanslag terecht is opgelegd. Het hof overweegt dat tussen partijen niet in geschil is dat in de primitieve aanslag van februari 2019 sprake was van een kenbare fout in die zin dat deze ten onrechte € 222 bedroeg in plaats van € 19.440. Ter zitting van het hof heeft de heffingsambtenaar verklaard dat de tweede aanslag was bedoeld als navorderingsaanslag en dat met belanghebbende was overeengekomen dat er een 'nieuwe' navorderingsaanslag zou worden opgelegd met de expliciete aanduiding 'navorderingsaanslag'. Het hof overweegt dat een naar de vorm van een primitieve aanslag opgelegde aanslag desondanks in stand kan blijven als aan de vereisten van navordering is voldaan. De aanslag van april 2019 voldeed aan deze vereisten nu deze was bedoeld tot herstel van een fout, welke fout kenbaar was voor belanghebbende. Deze aanslag was daarom te beschouwen als navorderingsaanslag. Deze navorderingsaanslag is bij de 'formele' navorderingsaanslag van augustus 2019 geformaliseerd waarbij de aanslag van april 2019 is geconverteerd. Toch moet deze aanslag iets worden verminderd: op grond van art. 16 AWR kan slechts de te weinig geheven belasting worden nagevorderd, oftewel € 19.440 minus € 222.

(Hoger beroep gegrond.)

Noot

In deze zaak is sprake van een eerste aanslag A (28 februari 2019), een tweede aanslag B (30 april 2019) en een navorderingsaanslag C (30 augustus 2019) (zie r.o. 4.3). Er spelen twee conversies: de tweede aanslag (B) kon in stand blijven ondanks dat deze als primitieve aanslag was opgelegd, omdat aan de vereisten voor navordering is voldaan (vgl. HR 4 oktober 2002, nr. 37.403, [NTFR 2002/1465](#)). In overleg is aanslag B echter ingetrokken en is vervolgens een derde aanslag (C), feitelijk de tweede navorderingsaanslag, opgelegd.

Navordering bij kenbare fout

De tweede aanslag voldeed aan de vereisten voor navordering op grond van art. 16, aanhef en lid 2, sub c, AWR. Op grond van die bepaling kan navordering plaatsvinden wanneer een belastingaanslag ten gevolge van een 'redelijkerwijs kenbare fout' tot een te laag bedrag is vastgesteld. Dit punt was terecht niet in geschil, aangezien de na te vorderen toeristenbelasting € 19.440 bedroeg en het totaal werkelijk verschuldigde € 55.536. Die € 19.440 bedraagt aldus 30% van de 'ingevolge de belastingwet verschuldigde belasting' zodat bij wetsfictie sprake is van een kenbare fout.

Waarom conversie II?

Dat kon worden nagevorderd, stond dus vast. Het hof gaat in r.o. 4.4 echter uitvoerig in waarom ook die tweede navorderingsaanslag C kon, doordat deze in feite moet worden aangemerkt als een conversie van aanslag B. De vraag die dit oproept, is waarom het hof die conversie nodig acht en niet 'gewoon' aanslag C in stand laat nu een navorderingsaanslag kon worden opgelegd.

Het antwoord kan vermoedelijk worden gevonden in de formulering van art. 16, lid 2, onder c, AWR. Ingevolge dit artikel kan een navorderingsaanslag een fout herstellen van een 'belastingaanslag' die te laag is vastgesteld. De term 'belastingaanslag' in plaats van 'aanslag' is van belang, nu 'aanslag' staat voor de primitieve aanslag en 'belastingaanslag' alle soorten omvat. In deze zaak herstelt navorderingsaanslag C de (na conversie) navorderingsaanslag B, niet de

primitieve aanslag A. Dat had aanslag B immers al gedaan. Maar aanslag B is niet te laag vastgesteld. Om die reden moest het hof vaststellen dat C eigenlijk B is en aanslag A herstelt. Dat die conversie hier wordt vastgesteld is goed te volgen.

Het hoger beroep wordt uiteindelijk gegrond verklaard, omdat in de navorderingsaanslag geen rekening was gehouden met het bedrag dat reeds in aanslag A was betrokken, te weten € 222. Daarmee maakt de belanghebbende toch nog aanspraak op de proceskostenvergoeding.